

РЕШЕНИЕ

№ 4808

гр. София, 14.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в публично заседание на 23.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **12205** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Производството е образувано въз основа на решение № 12300/01.12.2021 г. на Върховния административен съд, Шесто отделение, постановено по адм.д. № 7253/2021 г. с което е отменено влязло в сила Решение № 4277/29.07.2020 г., постановено по адм. д. № 190/2020 г. по описа на Административен съд София – град и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда.

Първоначалното производство пред АССГ е било образувано по жалба на Г. В. С. от [населено място] срещу Заповед № ЗСП/Д-С-М/1149/25.10.2019г., издадена от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ (ДСП) – М., с която на жалбоподателя е отказана целева помощ за отопление с електроенергия, потвърдена с Решение № 22-РД-06-0290/02.12.2019г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. град.

В жалбата и в депозираните писмени бележки жалбоподателят поддържа становище за незаконосъобразност на оспорената заповед. Същата била издадена при допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон и в противоречие с целта на закона. Изтъкват се подробни съображения, че притежаваното от него имущество по никакъв начин не би могло и реално не му носи никакви доходи. Иска се отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и със служебно назначения адв. Т., който поддържа жалбата и моли за отмяна на процесната заповед.

Ответникът, чрез юрк. Х., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Поддържа, че от движимото имущество, макар и автомобилите да не са в движение, може да се реализира доход чрез продажба. Представя подробно становище в депозираните писмени бележки.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Със Заявление – декларация вх. № ЗСП/Д-С-М/1149/07.10.2019г. жалбоподателят Г. С. е поискал да му бъде отпусната целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2019-2020 г.

Със Заповед № ЗСП/Д-С-М/1149/25.10.2019г г. на Директора на ДСП – М., е отказано на лицето отпускането на целевата помощ за отопление. Посочено е, че не е изпълнено допълнителното условие по чл. 10, ал. 1, т. 4 ППЗСП, тъй като за жалбоподателя са налице данни за налична движима собственост и/или идеални части от нея, която може да бъде източник на доход.

Жалбоподателят е оспорил законосъобразността на процесната заповед, като с решение № 22-РД06-0290/02.12.2019 г. на Директора на РДСП С. -град жалбата е отхвърлена.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона. Съгласно чл. 13, ал. 2 ЗСП социалните помощи се отпускат със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" или от упълномощено от него длъжностно лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета. Съгласно чл. 4, ал. 4 от Наредба № РД-07-5 от 16 май 2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление, в 7-дневен срок от изготвянето на социалния доклад директорът на Дирекция "Социално подпомагане" или упълномощено от него длъжностно лице издава заповед за отпускане или отказ на помощта. Настоящата заповед е издадена от лице, назначено на длъжност „Директор“ на дирекция „Социално подпомагане“, с оглед на което съдът приема, че е налице компетентност на издателя.

Оспорената заповед обаче е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие на материалния закон и е несъответна на целта на закона.

В случая незаконосъобразно е отказано предоставяне на исканата целева помощ за отопление, поради неправилност на извода на административния орган, че Г. В. С. не отговаря на условието на чл. 10, ал. 1, т. 4 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане, който поставя изискването лицето да не притежава движима и недвижима собственост и/или идеални части от нея, която може да бъде източник на доходи.

На първо място, в изготвения социален доклад е посочено, че от направена справка в

АВ, Служба по вписванията – Р., Г. С. притежава^{1/2} ид.ч. от къща с двор в [населено място], общ. Р.. В тази връзка, за да се установи правото му на подпомагане е било направено запитване до ДСП Р. относно посочения имот и е получен отговор, от който било видно, че имота не се обитава и не може да бъде източник на допълнителен доход. Няма данни това обстоятелство обаче да е отчетено при издаване на процесната заповед

В процесната заповед не е конкретизирано от кое имущество органът е приел, че жалбоподателят може да реализира доходи, като освен ^{1/2} ид.ч. от дворното място, същият притежавал и два броя автомобили. Органът обаче не е проверил актуалното състояние на автомобилите и обстоятелството, дали същите са технически изправни и се намират в движение. В този смисъл не са изискани справки от отдел „Пътна полиция“ – СДВР.

На съда е служебно известно (установено е с производството по адм. д. № 2966/2021 г. на АССГ), че товарен автомобил с ДК [рег.номер на МПС] към 14.07.2019 г. няма данни за сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. По отношение на лекия автомобил с ДК № СА 20-14 ХМ, съдът е констатирал, въз основа на представения констативен протокол за излязло от употреба МПС - лист 31 от адм. д. № 2966/2021 г., моторното превозно средство е без годишен технически преглед. За двата автомобила не са заплащани данъци и нямат сключена застраховка „Гражданска отговорност“.

Административният орган не е извършил проверка и не е доказал, че от притежаваните от жалбоподателя автомобили се получава или обективно може да бъде получаван доход в размер, който да представлява пречка за отпускане на социална помощ. Наличието на собствеността на моторните превозни средства в патримониума на лицето като факт не представлява самостоятелно основание, което изключва получаването на социална помощ, а следва да е налице обективна възможност за получаване на доходи от тази движима собственост, който, заедно с останалите източници на доходи, които се вземат предвид при изчисляване на средномесечния доход на лицето за последните 6 месеца преди подаване на молбата-декларация за отпускане на целевата помощ за отопление, надвишава диференцирания минимален доход на това лице или семейство, определен съгласно чл. 9 от ППЗСП. Установените факти не обосновават безспорен извод, че обсъжданите моторни превозни средства могат да бъдат източник на доходи за жалбоподателя към периода, за който се претендира отпускане на помощ за отопление над декларираната сума, и съответно - посредством този доход заедно с останалите доходи жалбоподателят да може сам да посреща основните си жизнени потребности, в това число и за отопление за сезон 2019/2020 г.

С оглед горното, съдът приема, че административният орган не е изпълнил задължението си по чл. 35 от АПК да изясни всички релевантни факти и обстоятелства по случая, преди да се произнесе с административен акт.

Разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП посочва случай, в който търсената целева помощ се отказва, но наличието на тази хипотеза е правен извод, изведен след анализ на фактите дали собствеността може да бъде източник на доходи. Едва след установяване на такива факти може да бъде изведен извод, че от притежаваните от търсещото помощта лице то би могло реално да реализира доходи, достатъчни само да си осигури отоплението. Тази преценка е в тежест на административния орган, който в мотивите на заповедта чрез посочването на факта на притежанието на товарен

автомобил, а като правно основание на цитираната по-горе разпоредба, очевидно имплицитно е приел, че е достатъчно само установяването на факта на собственост, от което следва извода, че тя може да реализира доходи. Нормата на чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП при тълкуване в смисъла, възприет от административния орган, не би имала нужда от уточнението "която може да носи доходи". Именно тази нейна част ангажира преценката при отпускане на целевата помощ, каквато преценка в случая не е направена от издателя на процесния административен акт.

Всъщност административният орган не е изложил никакви мотиви, защо е приел, че от притежаваната от жалбоподателя движима собственост могат да бъдат получавани доходи, поради което актът му се явява немотивиран.

С оглед изложеното, процесната заповед се явява незаконосъобразна и подлежаща на отмяна. Преписката следва да се изпрати на Дирекция „Социално подпомагане“ – М., за ново произнасяне по Заявление – декларация вх. № ЗСП/Д-С-М/1149/07.10.2019 г. При новото разглеждане на заявлението административният орган следва да съобрази мотивите на настоящото решение, да събере необходимите доказателства и да извърши анализ, дали от притежаваното от жалбоподателя имущество може реално да бъдат получавани доходи.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Г. В. С. от [населено място] № ЗСП/Д-С-М/1149/25.10.2019г., издадена от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – М., с която на жалбоподателя е отказана целева помощ за отопление с електроенергия по подадено от него Заявление – декларация вх. № ЗСП/Д-С-М/1149/07.10.2019 г.

ИЗПРАЩА преписката на Дирекция „Социално подпомагане“ – М. за ново произнасяне по Заявление – декларация вх. № ЗСП/Д-С-М/1149/07.10.2019 г., подадено от Г. В. С., съобразно дадените в настоящото решение указания.

На основание чл. 13, ал. 6 ЗСП решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: